

HOUTS. KOOL

A5

Artzine

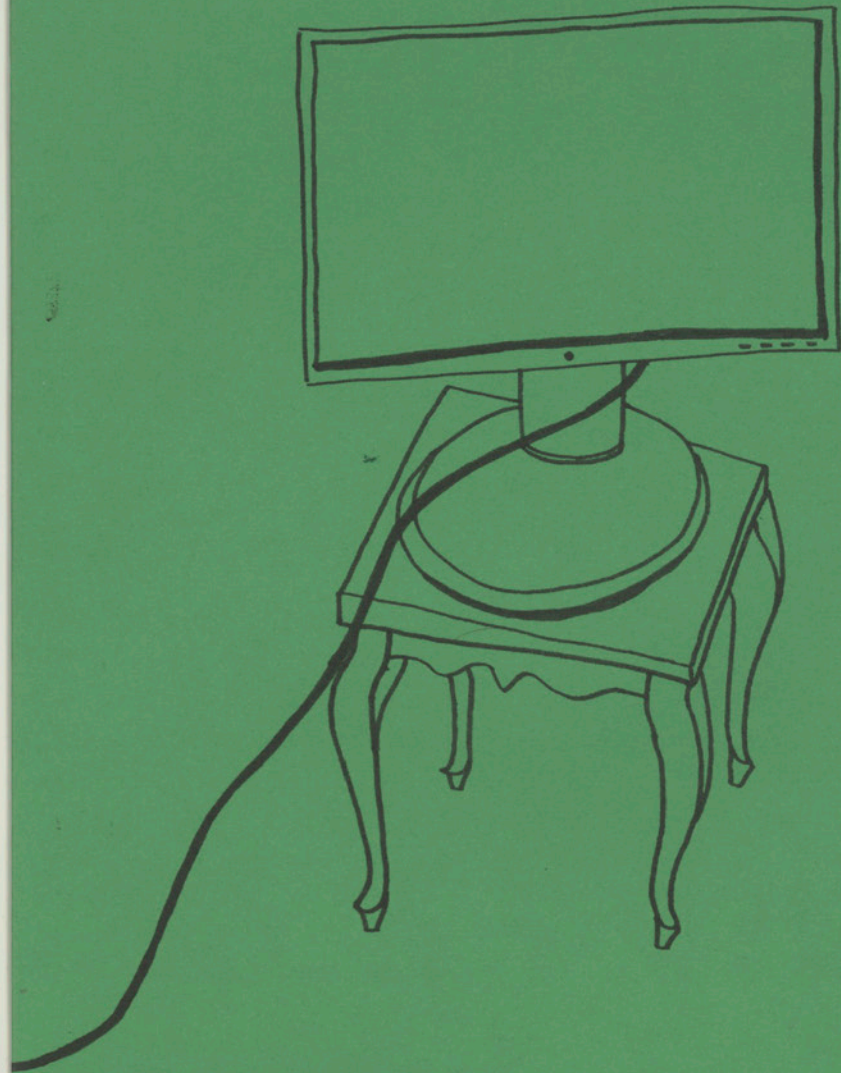
DE

Nummer 2

NIEUWE

Jaargang 2

16MM

ANALOG OR DIE!

Joris Ten Bosch & Max Ten Bosch

zijn beeldend kunstenaars en oprichters
van *Ten Bosch Initiatief*

+ www.joristenbosch.nl

+ www.tenboschinitiatief.nl

Matrijs van Merg is beeldend kunstenaar

Herman van Bostelen is grafisch ontwerper,

fotograaf en maakt deel uit van *Gorilla*

+ www.hermanvanbostelen.nl

+ www.tegelijkertijd.nl

Ariadne Urlus is directeur van

Showroom Mama

+ www.showroommama.nl

Risk Hazekamp is beeldend kunstenaar

+ www.riskhazekamp.nl

Vos Broekema is grafisch ontwerper,

blogger en oprichter van *I DON'T BUY IT*

+ www.idontbuyit.biz

Marsel Verheijde & Jacques Beljaars

zijn architecten en oprichters van *Baps*

+ www.baps.nl

Lennart Wolfert is grafisch ontwerper,

illustrator en beeldend kunstenaar

www.lennartwolfert.nl

Ties Ten Bosch is beeldend kunstenaar

en *Volksrekorder*

+ www.tiestenbosch.com

+ www.volksrekorders.com

Maurice Bogaert is beeldend kunstenaar

en *Volksrekorder*

+ www.mauricebogaert.nl

+ www.volksrekorders.com

Bram Nijssen is grafisch ontwerper

en *Volksrekorder*

+ www.bramnijssen.com

+ www.volksrekorders.com

#OUTSKOOL #2 (04/05/06/2010)

verschijnt vier keer per jaar

452 / 750

REDACTIE

Ties Ten Bosch, redacteur generaal

Maurice Bogaert, redacteur generaal

Bram Nijssen, designmeester

MET BIJDRAGEN VAN

Matrijs van Merg, Vos Broekema

Joris Ten Bosch & Max Ten Bosch,

Marsel Verheijde & Jacques Beljaars,

Herman van Bostelen, Ariadne Urlus

Risk Hazekamp, Lennart Wolfert

#OUTSKOOL

Postbus 1446

3500 BK Utrecht

MOGELIJK GEMAAKT DOOR

Drukkerij Pascal, Utrecht

(Partner van MVO Nederland)

www.drukkerij-pascal.nl

BührmannUbbens/

Paperdesk, Zutphen

www.bup.nl

Het omslag is gedrukt op
Butterfly Grasgroen 120 grams,
FSC Mixed Credit.

Het binnenwerk op *Revive*
Pure White Offset 120 grams,
FSC Recycled (100% recycled).

LS,

Trendwatches is een beroep. De trendwatcher voorspelt bijvoorbeeld welke schoenen volgend jaar hip zullen zijn. En zoals bij veel beroepen lijkt dat vele malen eenvoudiger dan dat het is. De terugkeer van die gekke grote plastic brillen bijvoorbeeld; dat hadden wij niet aan zien komen. Respect.

De trendwatcher voorspelt niet alleen de brillenmode voor het komend jaar, hij voorspelt allerlei trends. Zo voorspelde 's Neerlands meest invloedrijke trendwatcher, Adjiedj Bakas; ontvrienden, hoelahoepen en Viagra voor vrouwen als de trends voor 2010. Ook voorspelde hij de opkomst van de 'heimwee-partijen', Allah a la de Partij voor de Vrijheid. Terug naar de hoofddoek vrije jaren '50. (Dat het onze katholieke grootmoeders waren die toen de hoofddoeken droegen, dat telt natuurlijk niet.)

Dat is *Nostalgia for an age that never existed*, zoals Jello Biafra en Mojo Nixon het bezingen in het gelijkname nummer. (...) *All the stars had a pretty face*,

Children and Negroes knew their place (...)

Eerder dit jaar werd in de Eerste Kamer de antikraakwet aangenomen. Niet veel later hadden de Tweede Kamerverkiezingen een beschamende uitslag. Rechts en nog rechtser de grote winnaars. Back to the Eighties? Lubbers, Thatcher en Reagan? Back to *No Future!*, tanks in de Vondelstraat, Dead Kennedys, Blondie en grote plastic brillen? Wie weet, wij zijn geen trendwatchers.

Goed, voor één keer dan, een voorspelling van uw redactie: Wij voorspellen na 16 pagina's leesplezier een hongerig gevoel. Naar meer brieven, meer reviews, meer zelfportretten en gewoon meer van alles. #OUTSKOOL, zeker nu.

Tot na de zomer!

Ties, Bram en Maurice

Oke, nóg een voorspelling dan; het kraken: *It giet oan!*

Personalia, Credits & Editorial

p.2-p.3

Atelier² w/ TEN BOSCH & TEN BOSCH

p.4-p.5

Letter From The Young Artist by VERHEIJDE & BELJAARS

p.6

MATRIJS VAN MERG

p.7

Centerfold by VOS BROEKEMA

p.8-p.9

Scrapbook by HERMAN VAN BOSTELEN

p.10-p.11

Review by ARIADNE URLUS

p.12-p.13

Self by RISK HAZEKAMP

p.14

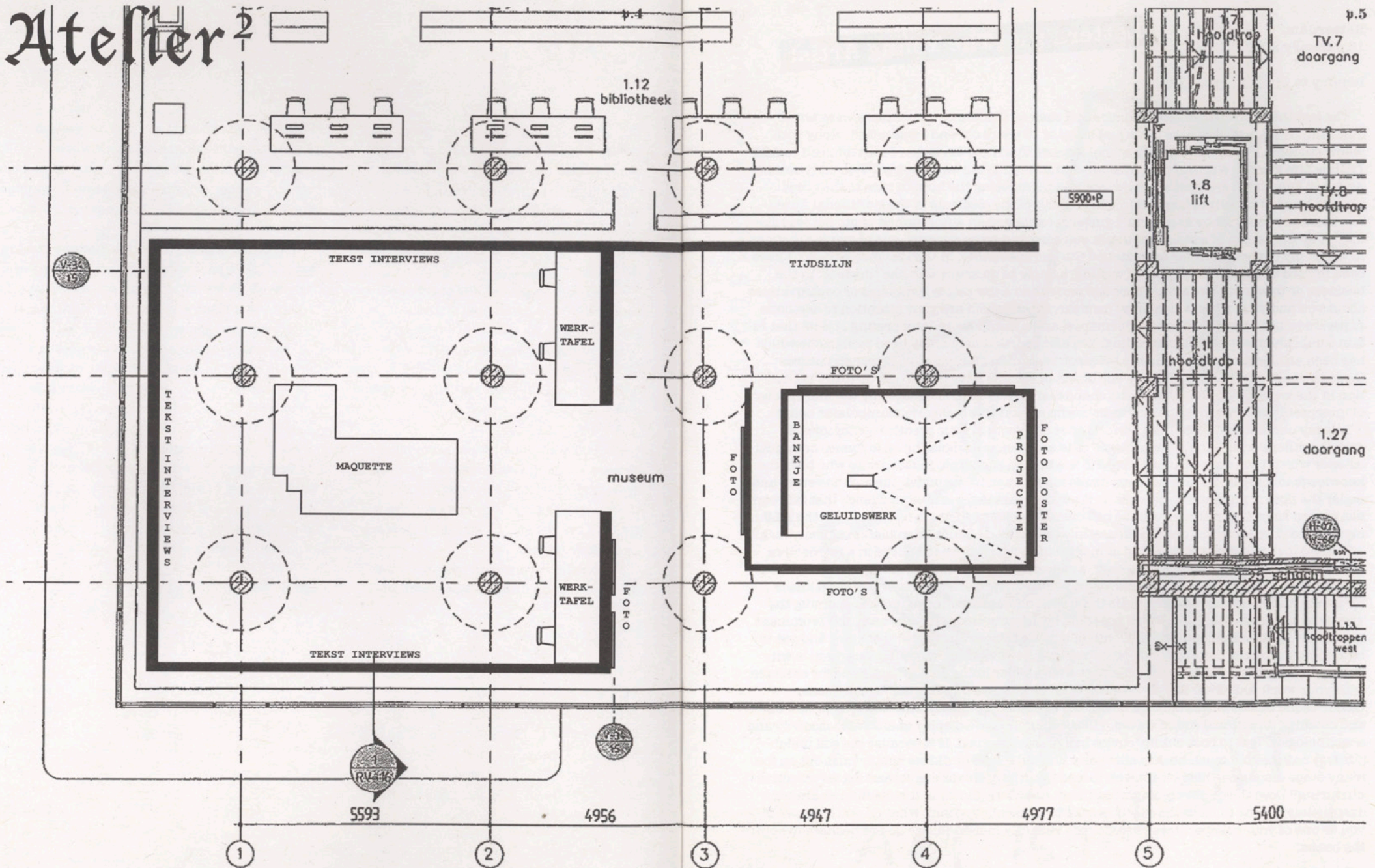
Prijsvraag

p.15

B-Side by LENNART WOLFERT

p.16

Atelier 2

TIJDELIJK OPEN ATELIER IN TENTOONSTELLING: MODEL CITIZENS - CONTINUUM
 (29-01-2010 TOT 14-03-2010) TE SCHUNCK, HEERLEN.

WERKPLAATS VAN: WOUTER OSTERHOLT, ELKE UITENTUIS,
 IBRAHIM SAAD, HADY GALAL KAMAR

Rotterdam,
17 Mei 2010

Letter From The Young Architects

p.6

Beste CAREL WEEBER,

Wat dééd je eigenlijk precies? Je was én establishment (hoogleraar, voorzitter **BNA**), én enfant terrible (dandy-communist, "Carlos, ex-architect"). Je trok de uiterste consequenties van wat je aantrof in de wereld. Een wereld hard, onaangenaam, bruut. Ordinair, gewoontjes en soms toevallig een feest. Een ware democraat in het trekken van de consequentie dat de massa smakeloos is. En de hoeders van de **Goede Smaak** pervers. Schouderophalend leverde je de *Struyck* (naar **Peter Struycken**), een goed functionerend en foeilelijk gebouw. Volgens de bewoners 'zonder twijfel de leukste studentenflat van de regio **Haaglanden**'. Afgekeurd door welstand natuurlijk, maar overruled door de wethouder. Waarom? Omdat het kan. Omdat een gebouw prima werkt zonder verschijningsvorm. Die is bijzaak. Gevolg. En passant (of doelbewust) onthulde je de werkelijke machtsstromen. Trok een snijvlak in het oppervlak van de werking van de architectonische smaakpolitie. Leljkheid aan de macht! Macht aan de macht!

Als uiterste consequentie ontkoppelde je functie en verschijningsvorm. De **Schiegevangen** met zijn onzichtbare deur en oranje nepsteenblokken als gevel. Ten tijde van de nieuwe truttigheid, van de kneuterige bloemkoolwijken, maakte jij de woonkazerne **Paperclip**. Zo groot van schaal, zo glad en anoniem dat het onbeschadigd een regen molotov cocktails zou doorstaan. Schietend met de wrange waarheid achter de massawoningbouw. Hetzelfde voor de **Zwarte Madonna**, die het **MVRDV/Koolhaas**-tijdperk (die hetzelfde doen, maar gladder want met humor- en looksaus overgoten ironie) niet heeft overleefd en vallen moest omdat het ooit weigerde **Richard Meiers** witte jas te dragen. De bewoners wilden niet weg.

Pogingen om wereldse lelijkheid te verbloemen moeten worden gestaakt. Zij smoren klein geluk en wekken de valse belofte van een utopie die niet komen kan. Zij verhinderen zicht op de werkelijke utopie. Die er al lang is, besloten in het kleine en toevallige. Die zich ophoudt aan de randen van het geplande. Dáár, temidden van de mislukking, van het onbedoelde, van de leegte, schitteren momenten van de menselijke maat, van het volkstuingeluk. Ware vrijheid, echte wensen, mooie mensen. Dat **Fortuyn** is doodgeschoten is spijtig, maar jammerlijker is het nog - voor de Belg in ons - dat hij je dus niet alsnog heeft kunnen overhalen minister te worden.

Met de ogen dicht trekt de schonkige Belgische willekeur aan ons voorbij. Grijs naast rood, groen naast paars, oud, onaf, hoog, laag, niks. België, zolang het nog bestaat, daar zouden ze nog eens een liedje over moeten maken...

<http://www.youtube.com/watch?v=ZbZvnHOzADA> / **Man Bijt Hond** / Eugène beste chauffeur van heel Liedekerke / rkyvj756

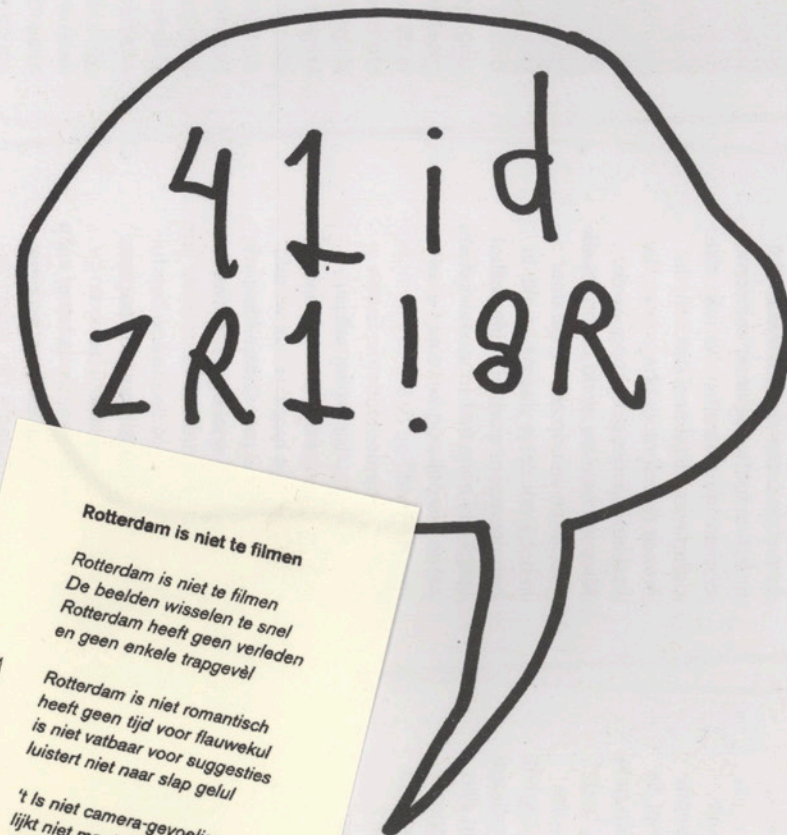
Het ga je goed, Carlos.
Hopelijk horen we nog eens wat van je uit je bonte maatpak-woning op Curaçao.

Marsel Verheijde

Jacques Beljaars

Matrijs Van Merg No 6 (2010)

p.7

Rotterdam is niet te filmen
Rotterdam is niet te filmen
De beelden wisselen te snel
Rotterdam heeft geen verleden
en geen enkele trapgevel
Rotterdam is niet romantisch
heeft geen tijd voor flauwekul
is niet vatbaar voor suggesties
luistert niet naar slap gelul
't Is niet camera-gevoelig
lijkt niet mooier dan het is
Het ligt vierkant hoog en hoekig
gekanteld in het tegenlicht
Rotterdam is geen illusie
door de camera gewekt
Rotterdam is niet te filmen
Rotterdam is vééls te echt
Jules Deelder

'WOLF/SCHAAP', IS HET ALLES
VORM WAT DE KLOK SLAAT?'
BY VOS BROEKEMA (06/2010)

Als ik af en toe het op het smeltwater van een chemische snoepfabriek gelijkende vormlawaai met de hippie-achtige naïviteit van een gele duikboot op me af zie komen, begin ik bijna te geloven dat enige vorm van protest/subversiviteit (intelligent, effectief én radicaal, waarbij radicaal simpelweg niks meer betekent dan dat je ten volle de consequenties draagt voor je handelen) inderdaad niet meer zo leeft. Opgegeven?

Ondergronds gegaan? Zijn we in een soort pseudo-psychose en post-9-11 geneuzel doorgeschooten in een blij **MICHA KLEIN** goes Evangelic snoepwereldje?

Fotograaf, (web-)ontwerper, vj, illustrator, copywriter, art-director, concepter, connector, contenter, het kan me eigenlijk niet zoveel schelen wat je doet, maar visuele output is onze munteenheid en de koerschen schommelen nogal. Vanaf hier noem ik je daarom voor het gemak "ontwerper": feitelijk een container-

naar je zogenaamde 'Thema's'. Met je bevindingen ging je vervolgens hemelbestormend werk maken dat iedereen tot handelen en minstens denken zou aanzetten. Na mijn afstuderen was het al snel duidelijk dat ik voor mezelf moest beginnen. Dat had het in ieder geval opgeleverd. Maar in hoeverre werkt de opgewekte energie van de academie door in het werk dat je daarna maakt. In het algemeen: worstel je überhaupt (nog) wel eens met (ongemakkelijke) zaken die óók nog eens niet alleen jou aangaan?

De tijd na de academie is een eye-opener; uitgebroken uit je reservaat met een diploma en wat schetsen in je rugzakje. De wereld zou toch nooit meer hetzelfde zijn? Het viel me al snel op dat ontwerpers vaak andere ontwerpers als hun publiek zagen. In de stellige overtuiging dat jaarverslagen, campagnes, huisstijlen, magazines, boek- en tijdschriftomslagen, websites of zelfs werk voor culturele instanties geen vormen van reclame zijn, keken ze nogal eens neer op 'De Reclame' (in dit verband het voor veel geld

Neemt 'protest' constant andere vormen aan en herkennen we haar niet meer zo snel en eenduidig als vroegah? Lijkt ze daarom steeds meer op reclame? Een veelzeggend en recent voorbeeld hiervan is bijvoorbeeld de hoax van **HET NIEUWE RIJK** van de hand van **** ***** en *****. Als je je mening even thuis laat is de actie efficiënt en tactisch knap gedaan. Technisch kloppend, details en uitvoering strak, en door-slaggevend punt: Het Momentum bleek feilloos aangevoeld. Daarnaast is de inhoud qua relevantie dusdanig belangrijk dat een 'streek' als dit geoorloofd is en 'airtime' kan krijgen en heeft het ook geholpen dat de ontwerpers de vormtaal van de Rijkshuisstijl onder de knie hebben. Heeft alles met vorm te maken. En niks met stijl. Ik vraag me wel af in hoeverre de ontwerpers (ja, er zitten ontwerpers achter **WWW.HETNIEUWERIJK.NL**) zich vooraf bewust waren van de impact van hun actie. Guerilla achtige voorbeelden als dit zijn niet legio beschikbaar, de kunst is dan ook juist om elke 'missie' aan te pakken zoals zij verdient,

pas dan zijn maximaal effect en bereik mogelijk. Maatwerk dus.

begrip – want niet de grenzen maar de steeds grotere overlappings zijn interessant.

Als er een ontwerpprobleem is zijn ontwerpers er als de hazen bij om het te elimineren. Maar nog liever creëren ze een (nieuw) ontwerpprobleem. Dan heet het ook ineens een communicatieprobleem. En hier gaat het steeds vaker mis. Het moeilijk doen om het moeilijk doen. Veel gehoorde opmerking: "Er 'mag' anno nu veel maar je moet toch ook wel heel erg kritisch blijven." Klinkt lekker hol en inwisselbaar dat kritisch blijven, maar wat mag ik me hierbij voorstellen? Is het het luidruchtig en schreeuwerig om je heen trappen zoals dat gebeurde door de Protest-generatie eind jaren '60? Voor de Zeitgeist shockerende beelden en eenzijdige teksten pompen die weinig ruimte laten voor nuance? Zou je zelfs kunnen stellen dat er geen protest (subversiviteit) meer is?

Nog niet eens zo heel lang (4 jaar) geleden, zat ik beschermd tussen vier muren in een soort wildreservaat waar werd gestimuleerd om vrij te denken en onderzoek te doen

verkopen van slecht uitgewerkte slechte ideeën). Reclame was vies, kon echt niet.

Nieuwsgierigheid als tweede natuur, streek ik een tijdje neer als art director op een reclamebureau. En eerlijk is eerlijk, in een paar gevallen ging de positionering van appels (appels!) me net wat te ver. Maar ik zag ook dat reclame als een dief in de nacht in no-time goed maakt wat het lang op de deftig pratende en hooghartige ontwerpers achter had. Steeds vaker een "elite" verbluft en dazig achterlatend. En zoals wel vaker kan ook dit gegeven natuurlijk net zo hard een omgekeerde werking hebben; Creativity's Very Own Counter-Effect. Het levert de zogenaamde Nieuwe Ontwerpers op. Deze mensen hebben, al dan niet geleend, gehuurd of op vriendschappelijke basis verkregen, allen een mix van disciplines tot hun beschikking die ze in staat stelt te werken voor zowel commerciële partijen als ideeële (zelf-geïnitieerde) projecten die maatschappelijke misstanden aan de kaak stellen. En dat doen ze naar eigen believen.

GEWONE RECLAME

Dit is een bewerking van het artikel dat verscheen op Fontanel.nl, 21 februari 2010.

DIT PAND IS
BEWOOND

ÇIKILMAZ

NO EXIT

ETCÉTERA... IS EEN SAMENWERKINGSVERBAND VAN BEELDEND KUNSTENAARS, DICHTERS, POPPENSPELERS EN ACTEURS DAT, AANGEVOERD DOOR FEDERICO ZUKERFELD EN LORETO GARIN GUZMAN SINDS 1997 INFILTREERT IN WISSELENDE SAMENSTELLINGEN IN SOCIALE MANIFESTATIES EN CONFLICTEN IN ARGENTINIË EN DAARBUITEN. VERSLAGEN EN VERTALINGEN VAN DEZE ACTIES EN INFILTRATIES WORDEN VERPLAATST NAAR BIËNNALES, MASSAMEDIA EN TENTOONSTELLINGSRUIMTES.

Review

Tot en met 8 augustus is in SHOWROOM MAMA het werk te zien van de Argentijnse kunstenaarsactiegroep ETCÉTERA...*

Een centraal werk in deze tentoonstelling is het KABARET D'ERROR, een "platte" installatie van zwart-witte schilderijen en bordkartonnen figuren die in de setting van een vooroorlogs theater commentaar leveren op *errors* die de loop van de wereldgeschiedenis bepaald hebben. Het werk bestaat uit zo'n veertig figuren, gemaakt van beschilderde kopieën van mediafoto's die op een zwarte ondergrond zijn geplakt en met dunne houten stutten overeind worden gehouden; kunstenaars, intellectuelen, journalisten, politici en leden van ETCÉTERA... zelf, de meesten met een vlag of een tekstballoon met daarop een gedachte, grap of leus. Aan de muren beschilderde kopieën van mediafoto's, maar nu in nep gouden lijstjes.

Voor deze presentatie zijn een aantal Nederlandse *erroristen* toegevoegd; zoals JAN PETER BALKENENDE, voormalig premier en WILLIBRORD DAVIDS, voorzitter van de onderzoekscommissie Irak. De installatie ademt de sfeer van "waardeloos": de manier waarop het Kabaret in elkaar is geknutseld, de figuren zelf, de materialen. Van buiten lijkt het Kabaret heel wat – met name 's avonds als zij is uitgelicht – eenmaal binnen blijkt het één grote illusie, misschien zelfs wel een deceptie.

Zonder de ervaring van de directe confrontatie die hun acties hebben, moeten de verslagen van ETCÉTERA... concurreren met werken die vanuit een geheel ander paradigma worden gemaakt. Dit vormt ook meteen de uitdaging die zich voordoet bij het werk van de ETCÉTERA...'s: hoe definieer je "het werk" en hoe verhoudt zich hun radicale politieke agenda tot de verwachtingen die de ogenschijnlijk neutrale *white cube* met zich meebrengt?

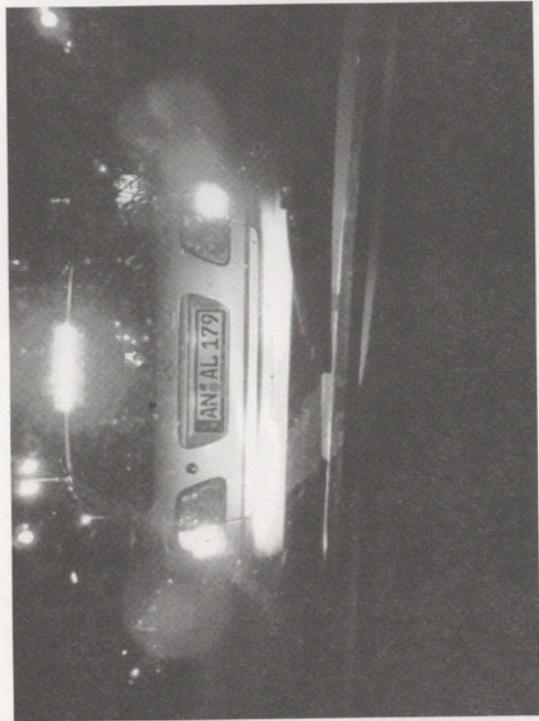
Op zichzelf geen nieuwe vragen of artistieke inzichten. Relevantie van het werk is gelegen in het feit dat het staat voor de tegenhegemonische praktijk. Juist de culturele en artistieke praktijk vormen bij uitstek het terrein waarop nieuwe subjectiviteiten ontwikkeld kunnen worden. ETCÉTERA... streeft naar een politisering van de kunst door het culturele of artistieke domein te gebruiken om specifieke ideeën die kritisch staan ten opzichte van de dominante productiesystemen en politieke modellen te bediscussiëren en promoten. En dat is interessant.

We put our bodies on the line, you put your face in the picture, een quote van ETCÉTERA..., geeft aan hoe de verdeling ligt tussen groep en publiek, maar vormt ook een brug naar het werk. Met KABARET D'ERROR maakten de ETCÉTERA...'s – met veel zelfspot – een artistieke verbeelding van een demonstratie in een kunstsetting: de oorspronkelijke Spaanse titel, GENTE ARMADA, verwijst niet alleen naar de wapens die sommige figuren dragen, maar ook naar het feit dat ze nep, van bordkarton zijn. De realistische verwijzingen en "concrete" dialogen met specifieke en recente gebeurtenissen kunnen echter niet, versterkt door het feit dat inhoud boven vorm wordt bevoorrecht, de dichotomie tussen autonome kwaliteiten en politieke kunst opheffen.

De politiek-artistieke daad is *done by everyone and belongs to everyone*. Deze radicale artistieke praktijk moedigt massale toe-eigening aan van het idee, dat vervolgens wordt verbeeld in een eenvoudige en humoristische artistieke vorm, gebruikmakend van eenvoudige technieken. Niet nieuw en mooi, wel relevant, juist nu.

* a.k.a. *Errorist International*

SELF

'ANAL179' & 'AMOR LN' BY RISK HAZEKAMP (6/2010)

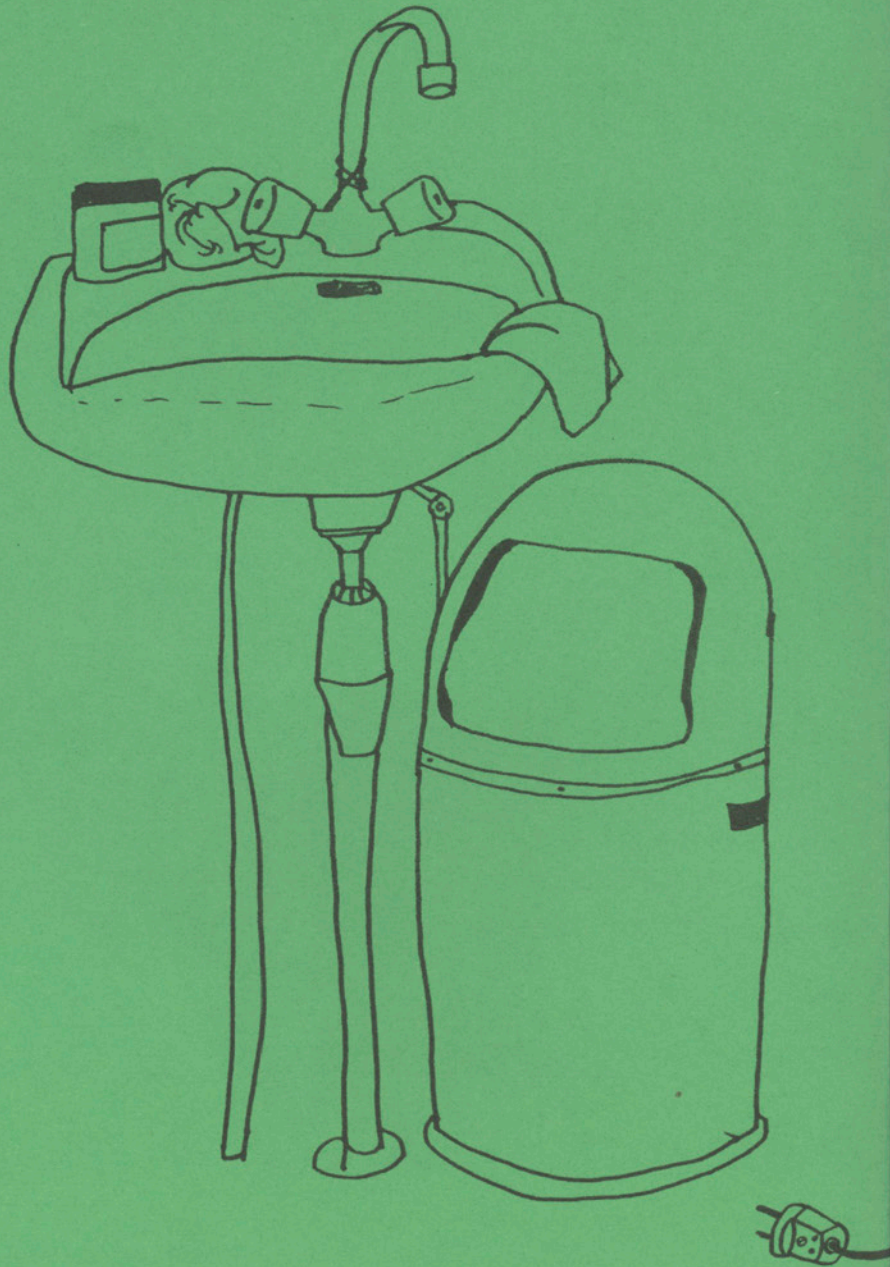
PARIS IS EVERYWHERE. ZET ZE IN DE GOEDE VOLGORDE VAN KLEIN NAAR GROOT. ONDER DE BESTE INZENDINGEN WORDT EEN ENKELE REIS MET DE EUROLINES VERLOOT OM DE ECHTE TE GAAN BEKIJKEN. (OVER DE UITSLAG WORDT NIET GECORRESPONDEERD)

contest

B-SIDE

p.16

'THERE'S NOTHING TO SEE HERE' BY LENNART WOLFERT (2008)